

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਦ ਸਟੇਟ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਲੇਖ ਰਾਜ, ਜਵਾਬਦਾਰ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 11-ਡੀ/53

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V) ਚੈਪਟਰ XXII-ਸਮਰੀ ਟ੍ਰਿਆਲ - ਅਨੁਸਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ-ਕੀ ਰਸਮੀ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ-ਸੈਕਸ਼ਨ 256-ਕੀ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 264 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 263 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਭਾਵੇਂ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XXII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 263 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਨੂੰਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ XXII ਦੇ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਾਧਬ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ , ਕਿੰਗ ਐਂਪਰਰ ਬਨਾਮ ਮੈਂਗ ਪੇ ਸਾ , ਤਾਜ ਬਨਾਮ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ , ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਲਾਲ (ਰਾਮ) ਬਨਾਮ ਤਾਜ , 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ; ਉਮਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀ ਸੋਨਾਵਨੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ , ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ।

ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ ਜੈਣ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 27 ਫਰਵਰੀ-1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਜੇ ਡੀ ਸ਼ਰਮਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 30 ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 24 ਨਵੰਬਰ 1952, ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਦਮੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਰਾਏਜ਼ਾਦਾ ਕੰਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਨਿਮੋ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XXII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਖੇਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਦੇਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਕੀ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

7 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 12 ਮਣ ਕਣਕ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ (ਆਰਜ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ, 1946 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XXII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. (1) ਕਿ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ (2) ਕਿ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜਾਬਤੇ ਦੇ ਅਧਿਆਏ XXII ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 262 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 263 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 264 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਧਾਰਾ 263 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 264 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 263 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਦੇਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮਾਧਯ ਚੰਦਰ ਸਾਹ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ, ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਮੈਂਗ ਪੇ ਸਾ, ਤਾਜ ਬਨਾਮ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ, ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਲਾਲ (ਰਾਮ) ਬਨਾਮ ਤਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਧਿਆਇ XXII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਰਸਮੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਉਮਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਜੀ ਸੋਨਾਵਨੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ ਵਿੱਚ ਮਡਗਾਵਕਰ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਚਾਰਜ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇ ਦੇਸ਼ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਾਰਜ ਬਚਾਓ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਧਾਰਾ 263 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ

ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਸਤਰਾਸ਼ਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ XXII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਡਗਾਵਕਰ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹੀ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Ritu Translator